gemaakt. Er had geen uithangbord gehangen, enkel een koperen belletje dat zachtjes rinkelde toen ze naar binnen stapte.

Binnen kraakte de houten vloer onder haar voeten, en overal hingen lampen van kleurrijk glas, die de ruimte vulden met een zacht licht. Tafeltjes en houten kasten stonden vol met merkwaardige voorwerpen: antieke klokken, spiegels met versierde lijsten, en flessen gevuld met glinsterende vloeistoffen.

Ze had verteld dat het had gevoeld alsof een onzichtbare hand haar zachtjes voortduwde, verder naar achteren de winkel in. Daar, verstopt achter een zwaar fluwelen gordijn dat ruiste toen ze het opzij schoof, vond ze het wandkleed. Het hing bijna verloren tussen stapels boeken en ongeopende dozen. Jacob kon zich nog vaag herinneren hoe ze het kleed thuis had uitgepakt en zorgvuldig aan zijn muur had opgehangen.

Jacob bleef even in gedachte verzonken staan kijken naar het wandkleed. Toen richtte hij zijn blik weer op de visjes, die aan de stok hingen. 'Mijn beste maatje, de mooiste vis van de zee...' Zijn hand reikte automatisch naar de visjes en gaf ze een zachte zwiep.

'De mooiste visjes,' fluisterde hij.

Op dat moment borrelde er diep vanuit zijn gedachten een ander beeld omhoog. Zijn moeder, die hem als kleine jongen op de commode legde en de visjes boven zijn hoofd zachtjes heen en weer liet zwaaien om hem te kalmeren tijdens het verschonen van zijn luier. Het beeld was vaag, maar het gevoel vertrouwd.

Plotseling waaide er een windvlaag door de kamer. De visjes rammelden ruw tegen elkaar aan. Jacob zag hoe het versleten touw van een van de visjes dunner werd en rafelde, tot het plots knapte. Het houten visje viel met een klap op de vloer. Jacob hapte naar adem. Bij zijn voeten zag hij het visje liggen, gebroken bij de vin. Hij hurkte

neer en pakte voorzichtig de twee stukken op. Een traan gleed over zijn wang terwijl hij van zijn ene hand naar zijn andere hand keek.

Plotseling, vanuit de stilte achter hem, klonk een stem, zacht en helder: 'Ach! Lieve jongen... maar weet... niet alles dat breekt gaat kapot.'

Jacob verstijfde. Zijn hart begon sneller te kloppen.